MAGISTRÁLA

Tim Postovit

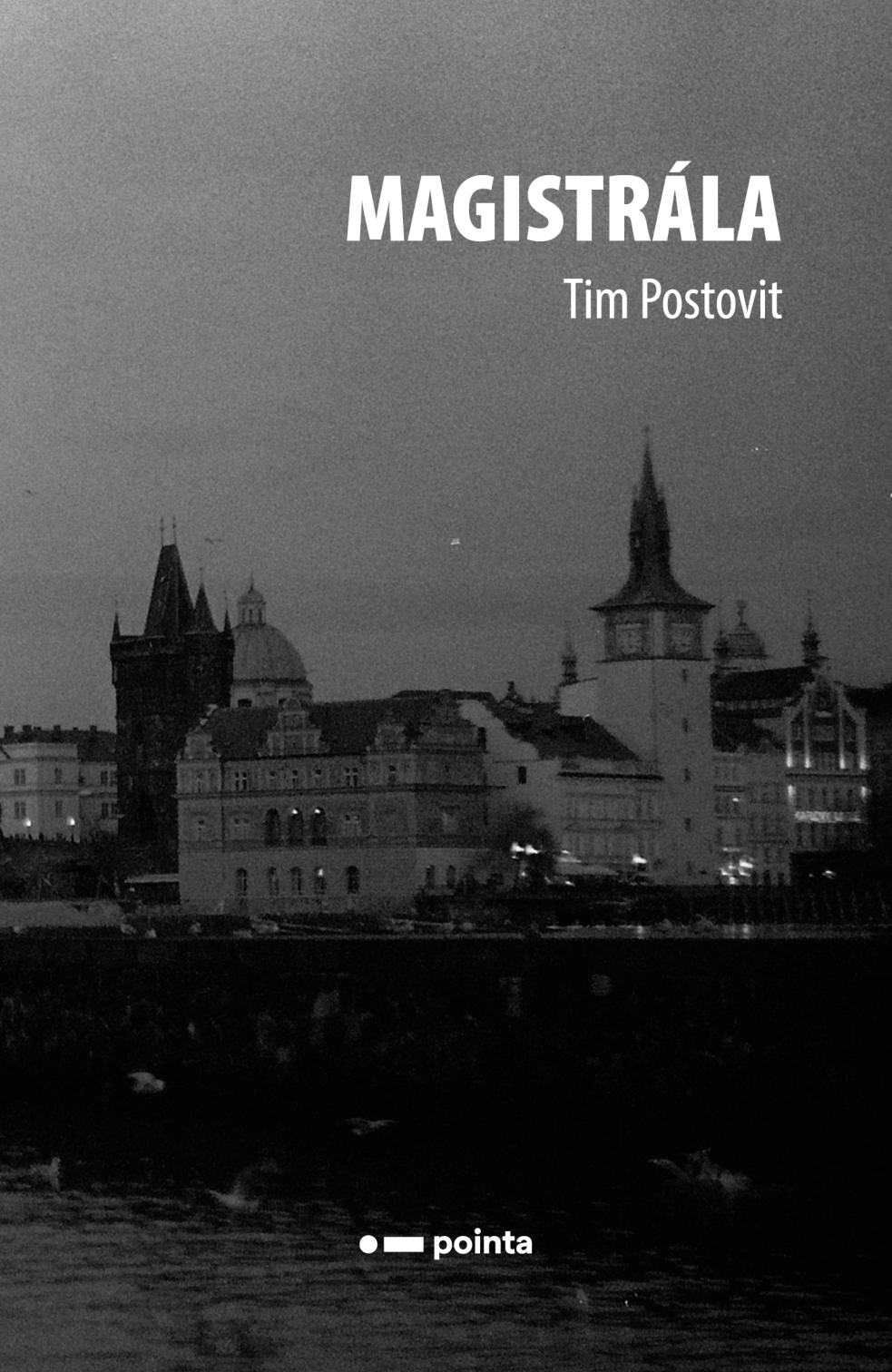

pointa

Magistrála

Vyšlo také v tištěné verzi

Vyrobeno pro společnost Palmknihy - eReading

Tim Postovit

Magistrála – e-kniha
Copyright © Pointa, 2020

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

MAGISTRÁLA

Tim Postovit

pointa

MAGISTRÁLA
Tim Postovit

Korektor a odpovědný redaktor Martin Dvořák
Fotografie Oliver Boreš
Sazba a grafická úprava AGAMA® poly-grafický ateliér, s.r.o., Praha

Vydala Pointa Publishing s.r.o.
Na Pankráci 1618/30, 140 00 Praha 4
roku 2019

První vydání. Počet stran 96.

Vytiskla Centa, spol. s r. o.
Vídeňská 102/113, 619 00 Brno

ISBN 978-80-907-5301-3 tištěná kniha
ISBN 978-80-907-5302-0 ePub
ISBN 978-80-907-5303-7 Mobi
ISBN 978-80-907-5304-4 PDF

pointa

www.pointa.cz

Pro Annu ze Široké ulice

a všechny ostatní, kteří neprodali azurové
břehy, na kterých nebyli.

Lidé, bez kterých by Magistrála nevznikla:

Filip Koryta aka Dr. Filipitch
T. & K. Achmadovovi
p. Martin Churavý
Kirill & Alexandra
Sara & Oliver
Vítek & Bebe

děkuji

JAKO POLOŽIT PRST NA TEP VELKOMĚSTA

Magistrála? To je trip: z call centra na nemocniční lůžko, z rozjeté tramvaje do květinářství, z lavice střední školy do nafukujících se oblak dýmu, z okrajů vesmíru vzdálených světelné roky do vylidněné fabriky, z Národního muzea do ulic metropole, která neumí usnout a ve které často teče krev.

Proč? Protože její autor se lidem dívá přes rameno, když píší SMS zprávy, protože zaníceně poslouchá,o čem si povídají, protože naslouchá se všemi smysly na stopkách, protože je bystrý, vnímavý a z a každých okolností připravený – může to koneckonců básník mít jinak?

Kdykoli slyším (nebo čtu) verše „…ale já přece vím kolik tvou ulicí projede aut za dne…", napadají mě minimálně dvě věci: (1) proč jsem to do prdele nenapsal já, (2) kdysi jsem věděl, kolik aut to bylo (bydlíš tam ještě?). A toto jsou odrazové můstky, toto jsou základní atributy, toto je kauzalita díla Tima Postovita: umí se člověka dotknout jako málokdo – novátorsky, citlivě, přesto nekompromisně. Dokáže proniknout do míst, jež jste se snažili ukrýt i sami před sebou. Nutí vás otevřít Pandořinu skříňku vlastních vzpomínek, jen abyste se přesvědčili, že neutečete. A před ním už vůbec ne! Tim Postovit je Indiana Jones. Tomb Raider! Vidíte? Nevědomky se nechávám strhnout a přijímám Timovu dikci, jeho tvůrčí princip, jeho drive. Asociace otevírá asociaci, asociace otevírá asociaci, asociace asociaci, asociace… a pořád, a pořád, a pořád, a…

Miluju dílo Velemira Chlebnikova. Mluví se o něm jako o básníkovi pro básníky. Jestli je Chlebnikov skutečně básníkem pro básníky, pak Postovit je slamerem pro slamery. „Dneska jedeme do Budějovic," říkám. „A bude tam Tim?" ptá se kolega. „Bude," odpovídám. „Tak to mě mrzí, že tam nebudu," stýská si kolega. Zlí jazykové tvrdí, že se ze slam poetry vytrácí poezie. Tim Postovit je ten, kdo poezii do slam poetry vrací. Hrabě je mrtev, ať žije Postovit!

Co napíšu závěrem? Nic. Nechám to být. Dokud si nevzpomenu. Dokud si všichni nevzpomeneme.

POZNÁMKY POD ČAROU:

Exploze básnických tropů a figur, zběsilý lunapark imaginace, lavina obrazů a vizí, syntéza všedního a nadreálného, empatie, nedozírná šíře vzdělanosti, těžkosti bytí a žití v kontrastu s vlastní směšností, absurdita existence, soucit, samoúčelné bloudění městem, stesk JAK HOVADO.

- Filip Koryta aka Dr. Filipitch -

část první

magistrála

prolog

Nalijme si čistého vína.
Předem si připrav grimasu
— bude mít tříslo, jaké nemají
ani nejrychlejší běžci z Keni.

Ne, víš co?

Uděláme to, jako to dělali v Římě:
já tobě verše, ty mně — neklidně přešlapující
prétoriány do růžové zahrady a:
„Sbal si věci, pojedeš do Granady šeptat
básně na písku umírajícím býkům".

„Dobře," povím. Vy jste ti znalci do vín —
uslyšíte býky dýchat hrdlem novým.

Pak si nalijeme čistého vína.
Předem smiř se s Bohem
— bude mít tříslo,
jaké nemají ani toreadoři
po zásahu býčím
rohem.